

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος αριθμούμεν δέκατον και τρίτον
κι' Ξδρα μας ή χώρα τών αρχαιοτάτων.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' έννενήκοντα έπτά,
πατατράκα Στρατοπέδων και πλημμύρ' από λειπτά.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εθείας πρós έμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .
Γιά τά ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α και 'σ τ ό χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εδμούσου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα «Ρωμηού» άνελλιπή
πρós δύο είκοσάφραγκα, κι' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αυτά Ταχυδρομείων τέλη.

Πέντε του μηνός 'Απριλίη
κι' Αφρίσαν φονιάδες σκύλοι.

Ποίντος πεντακόσα κι' όδονταίξη,
αίμα μέσ' στην πλάσι κρουνηδόν θά τρέψη.

Δόξα 'στούς Έπαναστάτας,
πού τρομάζουν Διπλωμάτας.

Νάτα νάτα... 'πεταχθήκαν σάν άίτσι τά παλληκάρια
μέσ' στών Τούρκων τά κανόνια, μέσ' στών Τούρκων τά χαντζάρια,
κι' ούτε δρόμος κι' ούτε χιόνι και νεροποντή βροχής
δέν κουράζει και δέν σβύνει τήν λαχτάρα της ψυχής.

Πέταξε και σύ, ψυχή μου, μέ τούς νέους Τουργομάχους,
βρόντα, λεβεντιά καυμένη, που ποτέ νά μήν πεθάνης...
μ' αίμα βρέχουνε τής πέτραις, μ' αίμα βρέχουνε τούς βράχους,
και τινάζεται μαζί των φτερωτός κι' ό Κυπριάνης.

'Στό γοργό περπάτημά των Ξαφιστήκαν τά λαγκάδια,
κι' ούτε στέφανα δέν φθάνουν κι' ούτε ρίμαις ποιητού
γιά τούς μάρτυρας εκείνους, όπου μ' αίματος σημάδια
δείχνουν δρόμο νικηφόρο 'στη Σημαία του Στρατού.

